

РЕШЕНИЕ

№ 33393

гр. София, 13.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7249** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от председателя на УС на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител Д. Д. Д., срещу решение №1969 от 30.05.2025 г. по НАХД № 8944/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17-ти състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл.179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на „ДИ-ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП.

С жалбата се оспорват изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. Поддържа се, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП следва да се тълкува систематично като се отчитат и другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на начина, по който следва да бъдат установявани нарушенията. Иска се отмяна на оспореното решение и потвърждаване на ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - „ДИ-ТРАНС“ ЕООД, чрез процесуалния си представител, в

депозирани до съда писмен отговор счита касационната жалба за неоснователна, а постановеното решение за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Излага подробни доводи защо подкрепя правния извод на СРС, че неправилно административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана посредством съставянето на електронен фиш. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил от фактическа страна, че на 22.07.2021 г., в 08:07 часа, влекач „М. 1844 ЛС“, с регистрационен номер ЕН 1695 КК, собственост на „ДИ-ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса 18 000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5 с технически допустима маса на състава 44 000, се движело по път А-6, в [община], с посока нарастващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. На посочената дата и час стационарна контролна точка 10181, разположена на път А-6, км. 50+427 заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1 т. 2 от Закона за пътищата.

За извършеното нарушение на дружеството „ДИ-ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], като собственик на регистрираното ППС, бил издаден обжалваният пред СРС електронен фиш № [ЕГН], с който за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 179, ал. 3б от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева.

За да отмени ЕФ въззивният съд направил извод, че към датата на съставяне на процесния електронен фиш за вмененото на дружеството нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е била предвидена такава възможност, по арг. на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, поради което заснетото в случая нарушение е следвало да бъде установено със съставяне на АУАН и санкционирано чрез издаване на НП, т. е. по общия ред на ЗАНН, вместо което за него недопустимо е съставен ЕФ.

Настоящата касационна инстанция счита, че решението на СРС е в съответствие с материалния закон по отношение липсата на предвидена в действащата редакция на ЗДвП към момента на извършването на нарушението възможност за издаване на ЕФ за процесното нарушение.

Разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, в приложимата редакция към датата на извършване на нарушението (ДВ, бр. 105/2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) регламентира, че при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, може да се издава ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С последващото изменение на текста /обнародвано в ДВ, бр. 13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г./, обхватът на нормата е изрично разширен и за нарушенията по чл. 179, ал. 3 - 3б, вкл., което е в

подкрепя на правилността на извода на въззивната инстанция, че към 22.07.2021 г. санкционирането на извършеното от ответника по касацията административно нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е било допустимо единствено по общия ред – чрез съставяне на АУАН и издаване на НП. След като законодателят е предвидил в ЗДвП, че установяването на нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а при нарушение по чл. 179, ал. 3 се издава електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законови разпоредби, предвиждащи ангажирането на административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на нормата на чл.189ж, ал.8 от ЗДвП, уреждаща правомощията на държавни органи.

На следващо място следва да се отбележи, че АПИ е била длъжна да спази процедурата, разписана в чл. 2 § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204, доколкото това е акт на европейското право, който следва да се прилага директно, без необходимостта да се транспонира в националното законодателство. Именно затова, преди да започне административнонаказателното производство, АПИ е следвало да информира незабавно ползвателите на Е. за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и да предложи възможност за отстраняване на нередността.

Предвид гореизложеното, при липса на визираните касационни основания, решението на СРС следва да се остави в сила.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено, като Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да се осъди да заплати на „ДИ-ТРАНС“ ЕООД разноски в размер на 550 лв. Въпреки че по делото е представен договор за правна защита и съдействие, в който договореното адвокатско възнаграждение между „ДИ-ТРАНС“ ЕООД и процесуалния му представител е в размер на 650 лв., с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно и същото следва да бъде определено в минимален размер, при съобразяване на чл. 8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1969 от 30.05.2025 г. по НАХД № 8944/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17-ти състав.

ОСЪЖДА АПИ да заплати на „ДИ-ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 550 лв., представляващи разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.